

ولا تقولوا لمن یقتل فی سبیل اللہ اموات بل احیاء

15990

قصہ امام مسلم رضی اللہ عنہ

از تصنیف

حسب فرمایش غلام محمد و نور محمد تاجران کتب و مالکان مسلم بک ایجنسی
مہاراج رنبیر گنج بازار سرینگر کشمیر ۔

در مطبع رفاہ عام سٹیم پریس لاہور باہتمام مولوی نور الحق چھپا

اگر معشوق واند گو یہ جانباز
بانوع کرم کرو تس سرافراز

اگر عاشق قندا ز مستمندی
بنی دستی زیپی یم بلندی

اگر بیدل وچھی دلر چھو خونریز
بپا گو عاشقس رقتی خودخیز

اگر بیدل وچھی دلر چھو جان و یم سر
فدا یابن کرس یم جان و یم سر

ژہ آ تشنہ ژہ کہنہ آتشہ وانی
سو دبر روزہ کو شربت ژہ پیپی
زصد کلمہ آکی گنٹ کرنہ گنتی
رضا اندر قضا روزی ژہ تو تھی
رضا دو یابر قضا بر تم اپنی چھو
زر اندر رزق زرشکم بپا چھو

بسم اللہ الرحمن الرحیم

مُسلِم تس ثنا یم کرِ مُسلمان
ثنا تس کُن عطا اِسلام یم کرُ
دپان مُسلِم تمس یم دار گردن
یہ معنی ساروی پیغمبر وزانو
خوشی تمس زیہ تت پٹ ود خوش تم
نظر کر نوح وذکریاس کن ژی
شہنشہ کر شہن شہ کر تمو گُڈ
بلائی حق عطائی حق چھہ برحق
سو بندہ ٹاٹو آغاس لُیو چھُون دِ ا
زدست دوست شربت ٹٹ کی تُ
اگر تلخی ژو کر از یار والِس
اگر معشوق لایِس تیغ وخنجر

لقب مُسلِم دِ تون ازدین ایمان
ژھنون تم گردنن اسلامگو گرُ
خداوند کر کمیس امر و نہین
ولیو متقیو تالہ پٹ مانو
رضا زھاند وک تسند نہ مود خوش تم
خلیل و یوسف و یحیاس کن ژی
لڈک بادشہان درجا لبوک یڈ
رتہ یم زانوی تہ سوی مسلم چھو مطلق
بقہر و مہر او فرمان بردار
سو ٹٹ شربت لگی تن میٹ چھن یو ژ
زشیر و بن و شکر زن بارو تِس
یہ عاشق روزہ دارت سرنہ خنجر

بلغ یمی مسلمان آسنو گو
گچھرا یمی بنیی یمی سنو گو
غلام احمد یجان و دل مسلمان
یمین اسلام از حق آزہ خواہان

در نعت حضرت سرور کاینات
علیہ افضل الصلوات

مصطفیٰ پیغمبرس [illegible]
نظر کر [illegible]

نظر کر کا تو غم ڈیھوک ز دنیا — سو اولی دل کرت لیسو سوموے
نظر کر کا تو ظلم و رنج ڈیھوک — مزوری نت ہزاران گنج ڈیھوک
نظر کر بے بقا دنیا یہ زینوک — بقا از لابقا ژہانڈک تہ زینوک
نظر کر ژلبوک بڈ بادشاہی — سبین ہم گنج اسرار آکھے
نظر کر تن دژک رنج و بلاین — بعزت کہال معراجس خدا این
نظر کر کیت سرِ تش باو ذاتن — عجایب چیز ہا تش ہاو ذاتن
نظر کر آفتابہ روے جھو سوی — معطّر نہ معنبر موی جھو سوے
نظر کر نور تمسند جھوی چپ و راست — منوّر بیس و پیس تہ زیر و بالا ست
نظر کر یار تمسند چار جھے خاص — تمو کر ذاتِ پاکس سیت اخلاص
نظر کر یار اک صدیق اکبرؓ — بسر خلعت پزوک تش تاج بر سر
نظر کر بیاک گو فاروق عمرؓ — سو در مخلوق جھوی بر عادلان سر
نظر کر ابن عفان بو حیادار — تمی کرمنت جمع آیات جبّار
نظر کر ابن ابو طالب علی جھوے — شہِ مردان سر برہر ولی جھو
نظر کر بہر دین غمخوار کیت آس — تو لان محنت زہر کفار کیتاَس
نظر کر در رہِ مولیٰ دِنوک جان — سبین ہم در دو عالم شاہِ شاہان

دموجان اس کرو ایهیر پرچین
موبیعت چهه خوش تهند زی امامن
فرمایا پن تهندن قتل کرو فرو
تدراس پچانه جلکه کرو فرو
تو کان خامه کهانی نامهم اس
ریشان وامیر ان کوفهم اس
دوتی وعده کرونه اس خیانت
نتو امره چهو دشمن در امامن
تسند غالب چهه تو یه اسه غالب
تسند طالب چهه تو یه اسه طالب
نیتھ پاٹھ دوتی در محبت
خطس پٹ خطا پس پتھ نه اک مینز
لکھو کیه نه نیمن نامن امامن
جوابا تم شه خاص نه عام

ازانجمله قصا اک مُسلمن بوز	رضا کیاه برقصادنو گو چهو جانو
سو بو از اهل بیت سید دین	جفا کیتاه وچهوک بو حید دین
هنا پر اهل بیتن هند یه احوال	سنا امه ناره کوی زالان پر وبال
وزانی دل جهوا ین آتش برزانی	چهو ناگه ناگه اُش وزانی
غلام احمد درازی کرزه کوتاه	بعون الله ذره ون تی ای چهو لیخوا

آغاز بیان احوال امام مسلمؑ و فرستادن کوفیان نامه ها بجانب امام حسینؑ

ژه ای مُسلم کنن کر حال مسلمؑ	چهو برغصه یه قتل وقال مسلم
ابوطالب چهو بیو مسند پوتر آسو	بمعنی گبره سندوی تس گبر آسو
ابی عبدالله س واتی پیشر بوٗی	ستهمه روی و مشکین موی و خوشخو
ابی عبدالله ای فرخنده بنیاد	لقب شاه حسینس چهوی یه کرباد
تسندی قصه باوی بو سراسر	بفضل حضرت الله اکبر
نه بوزت اهل ودن چهی زانن فر	یه تس پٹ کوفیو لایو فیوگر
ستهاه تم درای بد اطوار و بد حال	دپان نامه امامس کر گهه ارسال
چهه گیمت تنگ بهر پیشوا اس	ستهه دل تنگ بهر مقتدا اس
ابو درشن دیو وارا تهند شوق	زنیو باخود هیو وارا تهند ذوق

روانی خط لگهک باجب جانی
دوباره باسعید و ابن هانی
یمن پتیه خط بیه نیبره ضمیرو
امامس پٹ لدک آسو
امامس بیدل تو ه ولدار آسو
چهه اس ساره دیان آسو ملاقات
تسند ناسیتی ملاقات درومت
رو ولیه یا نه سینه سوی تهند و اول رومت
کرو ولیه پروٗمت کنده ه جمه اس مشتاق بیدار
چهو بیکتو کسر بدیه پیه منبر جطرن پس اسیت سوه ه تنوب
ییه داتن ولیه تیمه بیدو ایهام سولی ترکوه نه بیوه
ییه چهه اس جکس پٹ کوفه نه موه سوارا سعد

بجان ودل بکوفه زود بایل — وچهک از حد پکان رسل و رسایل

لکهوک اینن خطن اک خط جوابا — جوابا کناه کنا باصوابا

تموک مضمون ئی بو کو فین کن — تمن بد عهدی لا بو فین کن

سٹهه نامه تهند اندر مکه وات — رتی هت آی بیتو قاصد ڈٹهه کات

رقیمین منز کرمنئو آسو یه مرقوم — تموک معنے مه ساروے گوم معلوم

بهر دل نه بو تحریر کرمُت — زشوق ما سٹهه تقریر کرمُت

مه ابن عم کروم بے غم روانه — بعلم و حلم چهوم سوی بُڈه پانه

برادر بو چهوس زانان پنون هیو — زتا بعد ارین ڈون کیاه ونون چهُو

تهند زُٹهه زٹهه اگر شفقت کرن تس — محبت با گرن لو لابرن تس

کرم اعلام مُسلم نام چهوم تس — مسلم دررہ اسلام چهوم تس

فرستادن امام حسین مسلم را بجانب کوفه و باز آمدن وے از نیمه راه و سبب آن

شه مُسلم نمی لیس آس شاهی — کرون سوے نامه والن سیت رائے

اڑوی منزل کڈت ڈٹهون دران — سکار یا اک شکارس آ سولاران

اکس هرنس پته سوی رٹو صیادن — ذبح کرنته وچهوئی شاهزادن

اتی ٹهه گو سو فیرت سوی مکه — دپون شاه حسینس کتو بو پکه

هتمنزی ووړی آسو سته طاقت
ښن ظم بیت پانی بهوته راحت
جگیاړان هتړوی اسوبی مجت
بولی پروانه دون هتمن کړان تن
وژن کو فی کمهی گهره تی بجان تن
کړون رخصت تتی ظم اهل بیتن
ره د پیر زنهه ماون کوتهی واړت

ویلکن ظم هتک ستمی باوړت
دجلسه وت هیرن واره ظم گی
کړان ظم تریشه تریشه باره ظم گی
سو مسلم با دو فرزند آسو بیتاب
سهاه محنت کده ت وانوی ظلم پد
اما از نار هجران حسینش
دزان جانش وزان بواب عیش

هران شه زاشک برمه بِشاره	دعا کرنسته سوزن واره کاره
برَه انو مسلمن رخ اش هرانی	پر ژوک نس دوه مرگس چهوکڈی تے
دپوک ظم از فراق شاهِ دین چهوس	ودانی نه رِوان اندو هگین چهوړ
بوتس نش دو رزه گومتونه آسوس	زصحبت دو رزه پو متونه آسوس
کهوژانی چهوس وچهین و باره مانے	مشرف گهره بو دیداره مانه
زحسرت چهوس نظر فیرت دے وانے	خبر کهنه چهمنه چهوس کته کَن دے وانے
یه سوزش هجر تچ سوی زانه لبس گو	بنار دوری دلبر درت پیو
خروشِ دردِ من داند سو بلبل	که پیو مُت دو ر چهوے از خرمن گل

رفتنِ امام مسلم رضہ در مدینهٔ منوره و انجا بکوفه آمدن و قرار گرفتن در دار المختار

غرض مسلم مدینس گو پکان دے راو	ولیکن رات کتو شهرس اندر راو
بصد تعظیم و حرمت اندر اندم	سو گو بر روضهٔ سردار عالم
سپون زایر زیات کرنه رو ضبر	مصلّے شد بشب اندر روزس
بجا آنت طوافِ روضهٔ پاک	به سوئی خانهٔ خود گو سو غمناک
زه نور دیده زی فرزندس آسر	دِلس پر یه وُن تمی دلبندس آسر
اچهون شرید تمن ظم آسهن دور	زهجوری ایشان آسو رنجور

از ره و دور
بکوفه وانقع مسلم مشهور
لا ال کسوفی اندر آس دار مختار
دیان تت آس پس سکار مختار
تت اندر زاو پیر جب نور
مجبور و مسر تتو با منت بکف ور

غمان صبح فمی پسر یار واجب ب تنیا بتمن تن حسین
درانحانه بیمی [illegible] سر کبا ناله و فریاد
بیچ و دیانه مسلمن [illegible] سوی تن بخدمت
اما مسر پیو ن ثقو ولا ب وا [illegible] سکران دعوی طاعت
و دانی [illegible] [illegible] [illegible]

چھو فتنہ خفتہ بہ آسون بیدار ... شوار ...
خلاصی از رفع فتنہ چھو ... فتنس ...
... بنس ... عفو ... ناوان ... بار و ...
... سنہ ... چھو ... اون ... اندر

دوان دم اہل از صدق و صفا تم یوان تم فوجہ فوجہ آس ہر روز	در آخر بوی سیبہ دل بیوفا تم ہوان بیعت ز مسلم گوسو فیروز

نامہ نوشتن امام مسلم رض بامیر المومنین رض برائے آمدن در کوفہ وخبر یافتن نعمان بن بشیر امیر کوفہ ـ

شہ دین حسینس مسلمن نام
یوان ساری کران ساری جہہ پار کے
بہ بیعت ژ ای وارا آی ہر دم
بنس تہندس اندر چھوک شوق در راہ
تہند بون بیتو سٹھہ بہتر نہ افضل
پیوبد مصلحت در دل یہ ہر گاہ
یہی کت بوز نعمان بشیرن
بجامع ژاو دپونک سارا آنک
سپن مجلس بہ منبر بیوٹ والا
کرون فتنہ چھو بر پا موجب غم
بو کر کرہ ابتدا در فتنہ و جنگ

لکھون نامہ کہ اہل کوفہ گے رم
بصدق دل ہوان بیعت جہہ سارے
بکوفہ یون تہندون آرزو چھوم
سمی مردان جنگی ساس ارداہ ۱۸
معزز توہ بنیو بدخواہ از زل
بااین سورُ وکرِ و بیہ ظلمتس گاہ
سو تہو متو میر کوفہ بو یزیدن
دران مسجد ہمہ سردار ژانگ
دپون کوتاہ کرو توہ فتنہ برپا
کُہز و حقس گہژ و نتہ خوار و برہم
چھو شو نگت فتنہ نہ لایو مہ نتت سنگ

بدار الحکم چھو سوی ژاو اندر ...
نامہ نوشتن جاسوسان بزید ...
نامہ نوشتن وی برابن زیاد ...
پیر وانہ نوشتن جاسوس یزیدی
بکوفہ آیس جاسوس یزیدی
بہت ژ رہ کا زہ برکار پلیدی

لکھوک نامہ بزیدس اندر
ہمہ احوال مسلم نامس اندر
جملہ اہل کوفہ ... از دل ... میل
بہ مسلم آسہ ون ... الیوم و ابل
نتہ اندر ... سستی امیرن
... نعمانی ابن بشیرن
... بہ ... چھوی ... جاجت

بکوفہ ناسہ سوزن بہ بیعت
نتہوی در دفع دشمن ... زینت
مخالف ... زن ... بز کت
کری سوی کوفہ اندر حاکم ... آنی
بجاانی بہ ... حاکم ... چانی
الی نام دمی ابن ... نت ...
زاہل کوفہ ... دفع ... نت ...

یزیدس کن سپون نامہ روانہ
تہ گو معلوم لنس شاہ یزیدس
کرون تدبیر باسر جون روے
یزیدس پیش آسان آسو سر جون
یزیدس کن دپون نزکوم حاصل
تمس رسو کینہ منده دستہ ائی نہ
سو اندر شہر بصره تھا و متو چھو
بنام وی زه لکھہ منشور کوفہ
قریبا اک سپون تنت جایہ تھاون
یزیدس پیو پسند تدبیر سر جون
مہ بوزم مسلم اندر کوفہ آمنت
پی ابن علی بیعت ہوان سوی
سپنموت کوفین اندر سو سردار
لکھوم پروانہ ون شی مزارک
امارت کوفجی تھومی میسر

بہ تت منز آسو لخموت دانہ دانہ
زغم پیدا گیہ رایہ یزیدس
وزیر مملکت آسوس سو شومے
سرس اندر تمن آسوے سر جون
گھڑی کرتن زه ابن زیاد عامل
تمس رسو فتنہ شور و شر ہی نہ
تمس پٹ حکم بصره تراومنو چھوے
کرون سردار تہ منصور کوفہ
بہ سوئی شہر کوفہ رو سوزناون
لکھون ابن زیادس نامہ واتون
پی بیعت بشہر کوفہ زامت
مدد ہر کس تمس وارادوان چھوے
لکھہت گرہس خبردار و خبردار
پی سرداری کوفہ مہ گارک
غرض چھوم تل قدم گھر کوفس اندر

بجلدی جلد مسلم منگہ ناون
بخون خویشتن سوی رنگہ ناون
انہ لیھی واتہ ونوی سوزنارہ ناون
بمان ساعت سو مسلم مارہ ناون
تم نتن زود ازم کرزه خالی
تسنید سوی الدنغم مرد والی
سو تم کرزه تعجیل
بلا عذر و بہانہ کرزه تعطیل
روانت کامہ اندر چھوتہ تعطیل
یزیدن لدیہ خط ابن زیادس
دل و جان وارایا گوشادمان تس
خبر یافتن عبید الله بن زیاد کہ
امیر المومنین حسین علیہ السلام مکتوبہا برائے
بصره فرستاده اند و شہادت
یافتن سلمان کہ حامل نامہ بود

ات اندر بوز ابن زیادن
امیر المومنین شاہ حسینن
سپہ تکدموت علا نن
بصره نش علاسہ من
بانتہ ا خط سپہ مرقعن
چھیہ پی مضمون
چھکس نوی وم
پتہ زنده سعد
چھو پی را اجابت

[illegible]

بمن پٹ آسو لکھوت خطا امن
کرن طلبی ہمین نم آنہ ناون
مہ زانو توہ تہ فرزندِ زیادم
سُو بو پرہول و ہیبت خون ہاران
برای کوفہ چھوم می نامہ آمنتو
کرن چھم پیروی امر جلیلس
ہوا داران حسُینس یم چھہ تم ہت
برادر میون نایب مانتوی چھُو
بدل یدوے کریو حکمس ہمتس اک
گرُو برہم تہ کشتہ یکقلم توہ
کرون خشم و قہر پٹھ اہل شہرن
یہ کت بلہ بوزتمن زاہل بصرو
حلم کرنک انوک سلمان ماروک
توجن زحمت تہ رحمت پٹھ تمس باد
نثار جان پاکش رحمت اللہ

پرزون تس نام شان و نونس غلامن
بیان کرنک یہ ساروی زانہ و نازن
ہمہ فعل پدر دارد بیادم
تہوی بو چھوس تتہ توہ کنہ چھو تھاران
بسرداری زشہر شامہ آمنتو
کرون چھوم قتل می ابن عقیلس
سوئی کوفہ مہ فردا چھم عزیمت
بجا فرمان تمسند آنتوے چھو
گرواَدہ خوار نہ بیوار لاشک
گہرو پابند در رنج والم توہ
غضب ہیبت تمی بے لطف و مہرن
سٹھاہ تلواس تہ خوفا تمن گو
یہ بیرحمی تتی تس خون ہاروک
زبندِ رنج عقبی گو سُو آزاد
شہید الحق سُیون الحمد للہ

قتل ابن زیاد در کوفہ و حبس یافتن
مسلم رحمہ و پیروان آمدن وی از
واریٔ ہمانے رضی اللہ عنہ
شہید مسلم پیروان کوفہ خط انشانہ
ہمن پٹھ آسو چھون کوفہ خط وانہ
وپاران بلہ وانعو نزو کوفہ پیٹھ وو
تسب شعبان امر تمی ناران بود
یاہ و تمس بعو تہ سرنہ بر
ہمن پٹھ تمس وجنہ چاور
سمس پتھ بعو تمغیب
سنہ حمایل بعو
سنہ حمایل بر و بنیس
سنہ کمان و تیرن
ہمن پٹھ پتھ اشتر سن
سنہ تمس سنہ لیتوب
سنف حصہ تر سن سنہ بوسو
شہزان وت دور

سٹھاہ لو کرتہ خدمتگار ہت در او
زراہ بادیہ کوفس اندر زراو
دران شب وون تابان صاف نب
درانذم کوفیو بلہ چھویہ کوکب
وی کیاہ کوفیو کوتاہ برکی چاو
امیر المومنین شاہ حسین آو
آسو نو زمت نوی اتہ نسوک واتو
کتھا نوی گوکی پیچاو ابروک کانو
در بارن بجا گی فوج فوج
درخشندہ قمر از برج اوج
کران نس مرجا کی شاد و خرم
مبارک آکی اسے فرزند سرور
لکھتو رسولی تمن ابن زیادن
سلام من ابد کرو کی تو ندا سوزتمن

انتخار خانه دریش گو نهانی
پرُن عمر ثز واندر دار عانی
چیون تی ہانس ای ابن عروه
سا کو چھوس ثره چھی اہل کوفه
پناه آنوم ثره گئی کره م حمایت
توقع چانو روزم سے نہایت
رفاقت چان چھم پنئہ زدیمن
اجابت انته کهنه کرا ابن عروه
کو ہٹا شیم دُن نه تہ مہر خاکر
سلامت ہانته بیہ شہر گو
نهان در خانه ...
زیچهم حاسدان نهاون
ایچهن میانی اندر چهم جای نهاون
تہنز بون یتو مه پئہ چهم مهربانی

کران راوی یتهی پاٹهی بشارت
کرت بر بند نعمان کهنت سو بر بام
امیر المومنینُن کو گمان تس
گهر ہو فیرت کریو فتنه مه بر پا
وچهو فردا کرَ و تدبیر پانس
بنعمان کو فیو و نو سخت تدبیر
کرک اک کریک این ابن زیاد است
سخن ابن زیادن کر زسر دِ ور
پریشان گی زدرتم روی ہا وک
یه مرجانه چهو نام مادرِ او
حکم نعمانی کرُ کر کهه در باز
پگه در مسجد جامع کڈون ہای
پرون پروانه نه رُتو وعدٗ ذِ نونگ
سٹهه تم قول تنذی بوزه نادن
امام مسلمن یامت خبر لبُ

یه حاکم وانو بله دارُ الامارت
وچهن ابن کن خلایق خاص نته عام
کرون آلو توی تم آنز مان تس
بزیدس تل شہر کرتراوه اصلا
گهرٕ ثہواز شب کڈو بکیس مکانس
موثر ربر چهوی یه فرز ندیمیر
که ایخاه و چشم اور از یاد است
سه چادر یمه آسوس روی مستور
بن مرجانه واره پرزه ناوک
تس بوزا متوی این ابن بدچو
اندر ژاو ابن مرجانه بصد ناز
بفرمانش سمت بڈ بڈ نتوٗ ئے آی
کرون تم روز دیگر قهر هتو نک
زبیم خوشتین تم کهوژه ناون
دل پاکس اندر ہیوتس غماه گبُ

کری دیدن اندر بوجای لالو
سه چهای منز وس چهم ہای لالو
ثه چهو کهورشید نیا بان ہنے لالو
شہ بعل بدخشان ہاے لالو
ثه چهو کر چون ماه انور ہاے لالو

نظر چهس چون تو جوش ہاے لالو
ثه چهو کر سنگاه نر اون ہاے لالو
مه نگاه ... ہاے لالو

جبہد بابی کرن گڑدوارہ حبیب غضیب نبثوم
بجہ بہ نہ مہ حجعمر بن نش مہ سوثنوم ودیہ ثمنن بار
نع توعع بدچہ جعمر نش بعہ بلہ ون بارو بیہ ودیہ سوزوم
سبیب انبوم ودیارنہ لبہ بارو ودیہ نبعابم نش وان دراو
میں بعو وا سب پنعابم نہ جی نش مبت ثراو
سلاح ب نب سرنج آزاد و نہ ثمنن ثش معص

غرض چھوک ہیرہ بون نق زعلی نور — زہر عیب و زہر نقصان ڑہ چھوک دور
غلام احمد فدائی نام پاکت — زوہ پٹ لس ندائی نام پاکت
خبر گیہ دو سنن کت جایہ مسلم — یوان بوی فوج ہا بیعت ہوان تم
عہد آسوک کران مسلم و نان ئی — وفا زہانڈ وکریو بنہ بیوفائی
قسم ہا وان تم آہن زہنہ فیرو — نبراز حلکم تو ہرگز نہ نیرو
بہ بیعت گی جمع وُہ ساس زیادہ — دلاور شیر نر جنگس امادہ
روایت بیعتوک سُو آسو فردا — تت اندر بوی لکھت تم ساس ار وہ

آمادہ کردن ابن زیاد غلام خود را معقل نام بر جُستن امام مُسلم رضی اللہ عنہ و یافتن مسلم بجاسوسی ۔

امیر تو طلب مسلم کران بو — بجائی پی لبون نہ دانہ یکجو
کرون حیلانہ تت حیلس کنوی گو — زراہ راستی پزکن انوے گو
غلاما آسو لس نامش مُعقل — شاہ بد عقل و نادان بو سو اجہل
دپون لس کر بدراز دل ژہ دوس — دنن گسنرت لس و ہیم زہ اک ساس
زاحباب علی مرتضی لاگ — تمن سبتی بہ نرمی رو زمنز باگ
دپوک آمنو بو ازحب دلی چھوس — محب شہ حسین ابن علی چھوس

معقل خ ثمبس انذرجا ثن سرن بر
بنعوکرن انذرجا مہ سرنبی
شہاہ پیش ثب جاحہ من
ثنخصاب ثب ا من
وجین حہ ثا ا ہن ا من
ثبی ومن ثبکی ا ا مہ ویحبون
ثمن سوی ا پار ان ابیہ ویحبون
ثمارہ ثنش پراردو ہیوں
برمی سرہ

توقف کرنہ بوی بوتا موکبو
سلاما کرنہ ثش ثمتی ا ثش گو
فراز و میبون بوی آس ا ثش نام
خدا ابن لہا وم ثمنت مبرہ تام
سہ جھوم ابل بیتن مہنز محبت
ثمن بہیدو بیمن ہندو مودت
نرہ ساس رہم مہد پہ آموت جھوم
بکو قزا موت جھوم

دیونی ثم جبرہ کی انارچھی زثی
نمو انذرہ فرت زثی دای کن می
دیوبس ثم ابمبت دم شر اندر
ثمیوں نیم ثش ثبی دم زر
رہ ثہ حسین ابن نبی بوت
مولان بیعت دم شیخ وصی بوی
ثبی طم پابکو

طلبیدن ابن زیاد ہانی را و
رسیدن ہانی پیش ابن زیاد
و شہادت یافتن او

ییگہ ابن زیادس نش ژہ رن ژاے
ظم اسماء و محمد صاحب راے
ژ ر ژنگ ابن زیادن چھو سنزہ ژن
چھو ہانی ناو نی روزت چھو پہان
دپوک تس مدنتا گو پتہ سو بیمار
میہ بو زم یہ پیمنوت اژ چھو بیمار
تسند اسہ لول ایمانی چھو نمیہ بور
دپوک تس اسی گژھ اوون فی الفور
اگر یکنہ سوار اوون ہانی
بخدمت ژی لشہ ژ اوون ہانی
یہانی گی نہ کرہس ہزارہ پارہ
اوک دار الامارت سوی سوارہ

دلن دپونم محبّ اہلِ بیتی
سو صاحب آسو سادہ پاک طینت
بو ابنِ عوسجہ مُسلم مہ چھوم نام
اول کر عہد باحق پُزدمی نِب
یہ بوزت معقلن کہو سخت سوگند
دپوس بن عوسجن گژھ ازیگہ آمی
یگہ بن عوسجس نش گو روانہ
معقل تس اماس تل کہوَن پیوس
بحکم شاہ مُسلم انوکہ مصحف
نہُند سرِ اکینہ نشہ کرہ نہ بو اظہار
کرن بیعت اپزُ پزُ کرُنہ بر لب
خبر ہیت پور گو سوی ژورزانجا
سپُون محرم سو محرم کرنہ حالس
منافق روسیاہ در دین دنیا
بنا محرم نہ باوان آس اسرار

توی ایتو نشہ رودس ژہ سیتی
دپون تس پزُ ژہ چھی ژ ردل نیّت
نِمتِ تس نش بسند ردل ژہ چھُی کام
یہ سر بو کینہ و نہ نہ کرہمی یب
بو ونہ نہ کینہ بوپُرحیلہ تہ فندی
نِمتِ تس نش نشان دژ نس ہیں جایے
سو نیو تم پیش مسلم سیت پانہ
کرون تس پیشکش سیتی یہ اتس اُوس
قسمِ کہو معقلن چھم می پزس نہف
زمکر و حیلہ چھوس بیزار بیزار
دُہُس سوی نزد ہانی رُو دتاشب
ونون ابن زیادس تم سراپا
سو لایق گو بقہر ذوالجلالس
نِمتس بِٹ پانہ چھوی بیزار مولا
کران اظہارِ آن چھوی مار بسیار

سواری ژٔن تنش سپان
یتھ جانٔ بیگہ واتو ووپوناکہ سر حسین تُس ژلکان
تہو ویتھ بیس یہ پیتر و سوا
تمن تہ دون بیت اندر او ہانی
بن مرحا نبی یا امت اژانی
ونون تس یہ نیب سن ار بر کنا ہیت
دپوس تم یہ نین کیاہ چھم حکایت
امیرن تیہ نسہ رتی ابن عقیلس سیت
ونن جانا سوی اوس اتن چھو پیتر سلا
خیال چھوی بیت ورزح نشہ چھوی عالمن
یہ میانہ فندہ سگمہ چھو ہانی نشہ سو ییمن
سپون منکس سو معقل تہ ردیو بیمار چھو پہ زن
یہ معقل تہ ردیو تو ہانی از انوسرسوی
سپون تہ مشدہ ہانی از آسو مشہور چھوی
مخلص نہ مخالف آسو چھوی

بصحبت ہا رسول مجتبیٰ آسو
مصاحب ہا علی مرتضیٰ آسو
نغمان و عمرو بکجد مصن نغ
نصرت و خاست گرشتو منتظر تحقیق یاں
ورانہ مر ونیب پوشتا وو عقابین ازرمی الحال
سوساوک نیب ابن ازمیلم ترنو آزاد
ڏبوک مر بٹ عذاب ابن جهوں عیوداں
سوہاوو ونہ خدا انہ سپاہ جهوم
منتین منہ سنہ ابن جهو سوتیچ وہ
عبید اللہ زیاد ہانشیتہ پور
ڏبوک مر قبیحو دان ثتش سوی آگو
نیب نہ بہ نیب پیوتش ونید یو
فیهت ثتن ڏبوک نیش ونید یو
امیر

قسم کرہائين ابن زيادس
سوپانہ آو اندر شب بخانہ
حیاگومی قسم ون جهوس کهواتی
اميرن ڏپوسہ تیو تامنسوع حاضر
ڏپوس يم گر رواد ردين روشن
وفاداری ویمیان تهاوہ یکسو
اميرن تہ ندمیو کرسہ وارا
کروک سوی قيد تہ ابن زيادس
يہ الواسہ چانہ ونہ نہ جهک ڙہ خوشگو
سپون ابن زيادس خشم دران
دگر بارہ انون هانی ونون تس
فدا تس مسلس نو میون بادا
ڏپون تس لبو مڙی نشہ گو سوپڙ گهين
حکم کرنک عقابين تازيانس
تن پاکش زہ پیراہن کروک دور

طلب کرمتونہ جهوم ابن عقيلس
پناہ ڙهانڊون تہ گرمس بهانہ
ڪڊن عذرا کرت سوی بوروانی
کرک نہ چانو آسون بیت جهو حاضر
کہ زنهاری دِمَن ڏرد ست دشمن
بیکدل اڇهوس پتو برونہ ماوہ بخرو
ولیکن هانیس گونہ گوارا
ڏپوک اسمانی جهوکڙ ون ناکس
انت کرتهن مقيد جهوکڙہ بدخوے
باسما لایہ ناون گوسوازجان
رچهک نووَن مہ یا ابن عقيلس
سولبهن ڙهانڊتن رهانڊون ڦرنہ ما
قسم ہا ونو لدت بوبر عقابين
کڈوک جامہ مبارک ازبدن تس
سونیکو اسم جسم او پرا از نور

یہ ماگہڑو والون پتھر والوک پتھر سو
ڏتون جان جان ڏمی موکلیو زنم شو
روایت یاک بر بازار سوتیوک
بصد سختی و غم بازار سوتیوک
ژٹ سر جسم اتھو کہ بردار
سوسر اوک امیر نشہ تھو بنار
زاری حق پہ جانبازی شد اورا
خدا و مصطفیٰ راضی شد اورا
علی گی عاشقان حق تعالے
اتھی ہامہ بچھی لبان درجات اعلیٰ
فرزندان مسلم رہ دو فرزند ارجمند
نزو نتن قاضی ویو فانی الکوفہ
وتہاوت یافتن محمد بن کہ

خدائی تہ رسولی کیو ونہ نم
قسم تہ عہد زانو ترک از دم
تہ ورشمس پروفی کیو وی تہ ژان
مسلم دو ترہ زن یاد ستہ ژن
یک مسجد سو سلام کرتھ شام پو ژاو
دچھون نام تہ کِن مکتنہ لِنہ تی لاو
دچھون بام تہ نو دل پریشان
ریفاقتہ سپون حیران نہ پریشان
وفائی کو فین اندر چھنہ کہنہ
صفائی کو فین اندر چھنہ کہنہ
غوارہ شدیدون ازکو فیرنہ
کہشت پایٹھ بو کرہ کوینہ جاینہ
ملاقی ابن احنف گوس ناگاہ
نہ ہر جا راہداران چھی رٹ راہ

خبر گیہ مسلمس سوزن زہ فرزند
دپائی ناوہ کِن قاضی شر بجیش
ندا دپونک کرون ای دوستداران
نداکریگ تہ نیرت آی وہ ساس
سو مسلم گو سوارہ ہت جماعت
ملازم چاکران ونوکران آی
سو مسلم فوج ہت گرد عمارت
وہٹن ساسن سو مسلم آسو سالار
زیادہ خوف گو ابن زیادس
بیہ شمرس تہ شبث ربعیس را
کہست لایوک صدا ای اہل کوفہ
چہہ واتان ساتہ ساتہ لشکر شام
رٹن بو بیگنہ بہر کنہگار ۔
پئی غایب رٹن لیو آسہ حاضر
دلن اندر ہراسا گوک پیدا

اکس قاضنس لِشہ دل گوس خورسند
منور یا منور کِن ضر بجیش
سِمو عہدس بلوای غمگساران
سلاح شیرت تہ پیرت کہنہ وسوس
روان گئی تم سوئی دارالامارت
امیرس بیت اندر قصر نم زای
سپون دون فرقنی جنگ شرارت
امیر المسلمین گو منتو سو سردار
محمد اشعس ابن شہابس
دپون بامس کہولایو صدا
ایو توہ زود برنہ بیم وخوفہ
کر یوید وے نہ توہ از جنگ آرام
شورن باژن کرو توہ رحم بیاکر
یہ کت گیہ کوفین اندر مو ٹر
بر سِمِ خود سپن خالی زایقا

بیا اندر سرشنبہ پاہ پوتھا وہ ناوت
رٹون ابن سرکس بیک اوین
شمس ابن کثیر بیون تہ خابین
سو مسلم ونو ستہ دوستی
برینہ پاپش جال کرتھ نم
ونن بو ستہ شہا ونا نیجت دیتھ

دغا بازو غمازو بیش سردار
پنجو ابن زیادن نام خالد
پسر ابن کثیرون باپدر ران
مہ امجد دران برج محمد
امیرس ژک کھژس اندر ضمیرس
کران ابن کثیرن خشم تس پٹ
مہ گنڈمی مول تہ بڈبب اژہ کسو چھک
کنو بوروک زیکجانب و نان ائی
محمد را قبیلہ بود بسیار
محمد باپسر انو منور ٹت چھوک
محمد باپسر بر بام کھاروک
سلامت وچھو قبیلن شادگی تم
پنجو نزاوت محمد دراویرون
بخانہ آو تہ زاو بیش مسلم
سلیمان اک دگر مختار وورقا

یہی کنت واتناوک پیش سردار
سو سوزن ہنت جماعت باسن جاید
سوگو سوزن رٹت مالس دوشی تز
نشانا کھنہ لبوک نہ ژنڈ کھہ بجید
فضیحت تم کرن ابن کثیرس
بوزانت نہ زہ کسو چھک ٹرپان
مہ کیاہ کرہ ہم بظاہر عقلہ رسو چھوک
صدائی کوس حربی نای رزمی
تمی بوی آمتی دہ ساس یکبار
دوشی مارک تہ اندر ظن کھٹ چھوک
حکم کرنک امیرن امر پالوک
زہبند کشتنش آزاد گے تم۔
بحکم ابن مرجان قوم پت نیواز
بشب گی تس سران کوفہ بوی تم
بن صرد و عبیدہ غازب اینہا

طفیلہ سند پنجو عامر دوان و
ژہ ہر نام ہنت دہ ساس پرناو
بوی قوت سٹھ ظلم ابن زیادن
سلاح تم لاگ ناو نو فتح برن
محمد منگ ناو نو اوپر نزاس
تمن سیت آس مردم سی چھل ساس

دہن مسلم نہ لالی تیغ گر دین

پینِ ہال گدُرت زئی ئم ہران وال
سو تحی ر و سو ورقا و سلیمان
ریہ ئم ترن محلی مرزو دہتان
ستن ترن محلی مرز اہل بیتن
بِس جایاہ سہاہ بارن محجبن

گروک تی کوفیو فتح زئی ترا حرم ول
وجمن پیت من نہ تش ہن ہرہ کوفیں مر
متن دون ئم اڑت ہرا و دیں مر
پتی ابن کثیرہ و ابن آن ۱۱
دُوکی ابن زیادن ہم جہت شنز ۱۱
متی نی تش تی کی جیران و خوفی
دلیرانہ کران بوی جنگ کوفی

برون آمدن امام مسلم از خانہ محمد بن کثیر
ہجوم آوردن از کوفہ برآیند و ریسان او درخانہ
ہیرہ زئے ۱۲

خبرِ ابن کثیر و بایہ ہم
بسلم واتر سے ئم فوت بایہ
ستو ئمس ستو
بدیں پیپا امس ستو
سُہاہ بائم کریاہ کیا امس ستو
زروی غم ولی
افراز نخانہ شبانہ
سوارہ درا و از نخانہ میانہ

دپوس ابن کثیرن چھوی نہ یارا
دِواتاہ پیش لُوبہ تش نیزہ سینس
لگوس چُھک خون جارے گوش خنجر
گرک تھپ تش ئموئم آتس حاضر
معقل ایستادہ و چہنہ بدزاد
تو لِت لا ابِن بران جاسوس ابتر
بنجانہ ابِن مرجان لوتہ دپونک
دہئی مارِت نہ تش گی خون ہارت
پسر تمسند چو شیر نرغزان دراو
کرن تم مرد باوہ مرد پاون
دلیری ئم تسنز و چہنہ آفرین تش
غلامس اکُسندوے تش نیزہ تھراو
پتھر پیوگو بخی جان دِ تو نہ ئم زود
زکو شنک آو نیرت فوج بجید
نمن قوم محمد یورہ لا ریو

گرک کم از سرمَن مو یہ نارا
تو جن لا ابن تمس آیِن جبینس
کُڈن شمشیر پٹ ابن زیادس
زنبک شمشیر تش پیں گوسو ناظر
سُوبو شمشیر ہت تت تیغہ تہپ داد
ترس لا رس تو لت تش نیون زنز
بن مرجانئے ماریون بیشک
وَسِت پیوا اندی سُوی تو کھہ جان
زتیغش واریا ہن جسم و جان دِراو
برِبن خاکِ سیاہ بادرد ساون
کران کوا ے آسو خوش جان آفرین تش
سر نیزہ نبر از سینہ اش دراؤ
تمن دون مال پوترن خق چھو خوشنود
گرِت تم حملہ بر قوم محمدؐ
گروک جنگا تمن دل سخت تھا ایو

وجھان بریچو منت ابن زیاد و سرون تزندہ ہم
زہ باس نم اراس پہ ابن اکسو چہو بیع تعو
وجیو کہ مسلم و پوش عرب و پان چہو اندر بو اڑہ
چیع وبیش میں نیش فیت و ن چھے سین وبن زنبو رو
دوان دار السعیں نفرزی ساس ہت تعو
تبت خالد نفر ابن مرجان وت زنت سو

ازنجا گو کنا سس وانوز نی ساس
ازنجا گو دلبرانہ نہ وسوس
صبح فل گاش گو گنڈہ پٹ بردست
زرہ سارے ولت بانیغ وصولت
یہ بلہ وچھو حارسن زانُن چھو مُسلم
سو گو نعمانِ حاجب اکہ ای میر
کرت بوُنت آسو سوئی باب بصرہ
نظر دژ مسلمن لاران سواران
ژہنون گو رَیلہ گو گور برہ شاہ
سو کوچہ بند کرمتو برونٹہ پوتنگ
تت اندر ژاو میت آسو رنجس
رٹت یے گرُسند وے لعمان پکت آو
انون گرتہ وٹن ابن زیادس
منادی ابن زیادن کر زمُسلم
تونگر سوی کرن از مال دنیا

وچھُن باحارث شامی نہ غم آس
ببازار نجار آوانُن صُبحس
وچھُن مسلم گورس پٹ نیزہ دردست
درو ظاہر شجاعت شان و شوکت
دلن لٹ اعتماد آئن چھو مُسلم
ژلان ڈیتھوم مہ مسلم راتن چھن تیر
سو نعمان گو ہتن ینچہ سوارہ
گوردپٹھہ وُتھہ تنھرسوے آسو تھاران
انون رخ سوی محلہ آسنا راہ
وچھُن اک مسجد او یرانہ بیرنگ
بلی ویرانی منز جاے گنجس
لبون نہ کنہہ نشانا نہ تھکت آو
دِیوک تم بند کرِ یو دروازہ ینن پس
خبر آنم مہ یُس لٹ دِیارِ دِن چھیم
ہتوک اندٹو سو مسلم آسو تنہا

امام مسلم

در بیان شهادت یافتن مسلم رضی الله عنه

صبح فلی ابن طوعہ کو امیر س
وتان بو سوی حصین ابن نمیر س
منادی کر خبر یوا کہ امام
زمسلم وون دس ... ناس ...
کڈس مطلب نہ ... ہا و ہنن
کرس غارت گرس مارن ییک ... ن

یہ وعدہ بیم ... ابن طوعہ
شعس ... ابن زیاد س
وتن تس ... ناد س
منافق ... منافق ... بد
منافق قول ... کرد ... نصیب
منافق مستین ... ہیو ... کان
منافق چھوی ... اندر ... جان
منافق ار ... ابن ... ستی ... ابن
منا ... ابن ... ستی ... طوعہ
... ابن ... مسلم
دوان ... صبح ...

ودانی بو کرانی آه و نادا
پکھ یکبار سہ حسین اہل و عیالہ
دیکھون ناکارہ خوابا کو سوتی بار
شکست شہزادہ بو گو تام بیدار
پتہ حضرت سندہ بیوزت ہو دو فاموش
ییوتہ عالیجاہ شاہ کرنہ در گوش

دپوس نمہ ناو باوم می قبیلہ
محبت منز دلس گو پیدہ طوعس
مہ مسلم ناو زامتو چھوس عقیلس
کرت گئی بیو فائی کوفیان می
غمو چھم جای کرمژ منز مہ سینس
باین غم چھوم تسند غم وار یا مہ
پیس پادن تھوم لادن اندراژ
سنبالن جاے تس کر صاف پاکیز
کرون طوعن ستہ تعظیم و تکریم
ادا کردہ قضا آسک نمازہ
ہنا گیہ راژ ہنز طوعس بچو آو
اژان نیران گرا گریان اسان آس
دپوس تھیہ زہ تم ابرام کرتس
قسم ماوم کرک بنہ فاش این از
دپوس نمہ چھوی یہ مسلم بن عقیلن

دپوس تم کہنہ مہ پرہنز چھوس غم رسیدہ
شاہ کرنس نہ باون مسلمن تر
پنز بووی شہ حسین ابن علیس
ژلان واتوس تیون چھوم ہیم جامے
خبر چھمنہ کران کیاہ شہ حسینس
فکر تمسنز چھہ ہر دم وار یا مہ
انون تس کہن نہ چین برنس شاہ بیژ
بدیدارش کران شکر خدا ینز
امام مسلمس کاسون زدل ہیم
ببالین سر نہاد آن شاہزادہ
اندر ژاو ماج تم ڈیٹھن بران چاو
بچو پرژنس یہ کیاہ حالاو سان آس
بشرط عہد تمہ اعلام کرنس
قسم تم ماو کرہ نہ کینہ انش باز
پناہ اسہ کن انون اجر اچھو زینن

یمن سرین پت ابن ہنگ روزن ونہ بٹ کی
سرہ پی ابن نبی ازمن خبر ستکبار ان چھ ہمہ بیماران
سران سوزنی جنہ بر مین ستکہ بار ان جر جیز خون بیماران
جن نھار ان چہ ہ زنین ستون کرن سٹ کرتہ عخف بٹ
سوبہ سرس مرہ ستکہ می چھو ستون ستی پو بٹ یو
میان ستکہ می ونداران زان ابن بیماران
لب وونداران سوخون آن ابن جہ ران

کمن آواز سم اسپ گوش
نی هت تیغ از خانه کدن پاے
باآن ستمشیر تم شمشیر دینن
خبر ابن زیادن اینچنین بوز
برائے یک تره هت دی ژه سیتی
جوابا سوز ابن اشعس لس
شاه جاری کرون از تیغ خود خون
لدوک ابن زیادن تام پیغام
خبر بورت و نوک ئی منز طرس
دپوک تم کیا امانس هیت چهوم کار
کلام کوفیان نار است انگار
پرن کهی نه کرن تم حمله بجید
کهست بامس بمسلم کنه لا یک
دپان آسو پان پانس کیاه کناه خاص
خبیثن اک کنیالا ین ڈکس لس

بجلدی و تهه سلاح تم گنڈنه پانس
کرت حمله سگان بر شیر نر آے
سگن کینژن رٹون سر شیو وینن
محمد اشعس پیغام تم سوز
دلاور بد چهو یکین کیه چهه استی
سوزت جنگس ته اس شیر ژیانس
پهلوان وار یاتم مار کنون
امان لس توه دپو ته رٹه آرام
بمسلم رٹ ژه هت شمشیر کرس
وفا از کوفیان دشوار بسیار
دغاباز و محیل جمله مکار
سٹهاه پی گی زجان آڈ گی چهوکه
چهوکه لد تن گیس کنه سنه آکیک
بمحنت ته شهادت دن ته خاص
سپون لس خون روان بٹ وڈیه کر

بدبوار مبارک خون بر
بر پشت تیغ بر
سواندره وراوان نیعل بر
بمسلم و تراون رلونه بہ
بمیان بنحطه ابکرس ہیت بہ
بہ تیغ خود و تران ابہ سیتہ بہ
گرھ دوم ہی تریثہ داما ونان نی
دراندم آس بوزان کوفیان
ونانہ بر زخانہ آیہ بزرت
دپون لس تریثہ بیالا ورایہ
ہیتوک بلبہ پر خون آبہ
زہیتوک تراوت دوبارہ آب گو

سلاما پانچونہ کرکن لس
بمسلم ہیوی اندر ابن زیادی
بہ بیچی ابن مرجان لوگ تنہ لوک
و بیت پیو و تنبل ہا مت پٹ
بہ پشتی پت لالوک نیزہ تا مت
زلف تراو کیہ ہیوکی ہو نا قامت
ہا مرتی پیالس اندر مجتہ عارہ
بیتھی پا لٹہ عمل کیہ تریہ بارہ

بیہ و دوان یحیٰن کار میا نوت
تیرہ موران مول بو دلدار میا نوی
کرن این یحیٰن تھف اماس
بجلدی یتون کہالت پٹ بوماس
دردوہ برزبان تی یارو ہمدم
لران دالی سوبر سردار عالم
بلکہ بوت کرن پٹ واقوہ ماس
سلامتوفی کرتم اماس
تمن چانہ دیدار کی سہاہ جہوم
وتی کیاہ لوالآمت چالو کیاہ جہوم
دونن سوتی صباہتوتی اما من
یہ سرتم باصباہ دوتی اما من
گہرکنا وادہ ازروی محبت
بہوتی کعبة الله کذرہ محبت

دپوک تس قدر رینبی کہنہ ہرت نہ
دپوک تم کہنہ سلامت چہوسنہ دنشانہ
دپوس ابن زیادن بورکتو آک
امام مسلمن دپونس حسین چہوی
رضائی حق سوالیش کہنہ زہنڈوم
بوچہوس زانان مبارک جہم وصیت
نظر پیہ مسلمس ہپٹ عمر سعد س
اول سٹ ہت درم جہم وام کوفہ
وصیت جہم دویم کرزم دفن می
یہ کت یلہ بوزتم ابن زیادن
وصیت جہم تریم شاہِ حسینس
زہ لکہزس کوفین ہنز بیوفائی
دپوس ابن زیادن سوئے اودل
اگرہیہ زہانڈنی امر خلافت
عرض ابن زیادن کریک دی زتام

امیرس پٹ سلاما کہنہ کرت نہ
سلامہ سیت سپہم کیاہ منہ آسان
امام وقتسی زی پٹہکنی دراک
امام وقت چہوس تم سوزمت کوے
براہ حق کمرمی سحت گنڈوم
اکہا سوزنو قریشی بودنس کت
دپون تس جہم وصیت وادا ادر
اداکرزم کنت گرتہ سلاجے
یزیدس سرلدن پت روزہ تن جے
یہ آسک خوش تہ کرہ نی لعددمرن
لکہون گہزرہ خط سوبنہ ایہ شہر کوفن
سو مسلم گشتہ گوکرہس دغائی
کرونہ ید سوکہزرہ نہ بورمائل
زوبہ ماآس کرورزونہ تت پٹ
چہوکس ئیس مسلمس ون کہالہ برباما

ونک شاہ حسینس میانو احوال
دنتس میانو احوال
خبر ساری تازہ و سختی
خبر گشتو وارا یہ
سو مسلم سرکشتہ زینب سختی
زہ شوبی سروری تہ و
بروی رورزی دور
زشامی ور پچی گشتہ منغرور
بقول سرکو فیان ہوری وارا
سرتنہ وبتن ہوری گدارا
سکا تمت خعن پٹ پن
ویجون بون سرمن توہ سرنزہ سترسہ
ربعہ مرسمن توہ سرنزہ حسینین
ونن میانوے ور حمیحی
زتا نامیانون ہیہ دوان شاہ
سیجا بٹا مت بہ دشمن باورنہ
خنجروا در تیمین ہمنحوا
وجیع یہ میان نیتمین سرنزہ بیمار

وچیهیم پرمت جیو شنصابه سینن باغضب شنع
گرونه بزیدان لب گرفته سوتنه شنو زه عمره اندر
خپلا وران زنکر آسمی ازه آمنت خنده کرد
نوی وحشت بجاکر چهوی ازه آمت
روانه بیایک گوتم وجیو بدپره
قمسه مصطفیٰ زان ابد اوه
ولنه پیلد شنو زان بیلد رندس کو

ودان آسن لدان تم خاک برسر دزان آسک اندر کن جان جگیر

گران آسن سٹهاه تم ناله زاری ربهرمن سوکتوگو اشکباری

کمن یامت گران اسه مُود بابه جگر ها را منن سینن کبابه

گران کیاه بله نه دُشن روایه تم پراکنده گهڑن در روز وشب تم

پڑهن میانوی نه توه تمنی به باوو سلاما میان تمنی واتناو و

یتیمین یدپٹ سایه گهڑک دور زه بنس سایسی تل ازکنه یور

غبار وگرد دوراز روی گزرک وتهرزک اُشنه وار الول برزک

اگر روشن زه جهک روشن اگرتم به کرگوشن بهن گوشن اگرتم

انک کسُ بازمنوت شادخاطر کرک کسُ بله نه آسک بابه جلضر

زہٹن کس لن نٹن چهوی ربالا یتیمن هنده و دنه عرش اعلی

بزیرسایه خودرج تمن زی بچشم والدانه وچ بمن ژی

دعامنگومسلمن زان پس برزی خداوندا زه یارن کرنه یاری

بتهر پاوک زه دشمن ها بخواری برای قتل خود کرتم تیاری

بقتلش تیغ توج ابن بکیرن اتهه گوس خشک وار آسو بدمن

ووک ابن زیادس تم پرہڑون تیغ بنی کیاه دپونه فیرت تم امیرین

خدای اُنس نتی جان و نتس کو
کرنده بره نطاقت نه رودو
سیون نابود یغنی مودوزودو
سکرگوشنا میابوابل شامت
زنبرکوشنا ونوتم شهادت
امسدمح اتناو

صحیح ابن بکیرن قتل کرتی
زمنت سرونوته دارت پکی عزتر
سرش لدم نه بیش ابن مرجان
بد مسلم وارتخت کاز برجان
نثار یار کرتم جان ودیم سر
اضامم ونوبجان نیکی چهوم سر
شهادت لبونه اعزاز شهادت
زیادت بزیادت بوزیادت

مدو پرم دوه منن ای پاک کبر
مجهید راه حق زندی همیشه
بیان هر دو عالم چیهم اکرم
عظیمس نی صیون ابا عظ
دن پهرچیهوو بن اُلع بزنه
ووحق صدحم ازان رحمت الله

گرانی انور ملک جاودانی
ایکی پہچ چشم بر دنیای فانی
پی آن گویہ خطاتی بی گوارا
ہوتان غم آسو وصی وہموارا
شرارت کو خوش سو ابن زیاد و ورا
پہلوانا توانا زور و ارا
امیرا جہوکی دیرا تہ نزیرا
لدون خطا ابن زیادس بے نظیرا

مثنوی کنانیدن ابن زیاد بر گرفتن پسران مسلم و گرفتار نمودن کوتوالان ایشان را

خبر از کلّ نفسٍ ذائقہ بوز
ازین غم انبیا ساری چہ درغم
ازین غم بوبکر فاروق اعظم
ازین غم زیر و بالا پُر ز فریاد
ازین غم ہست ماتم سارِ اشیا
ازین غم چھوم دِلس می کوت آزار
چھو چشمہ چھم توی چشمہ خونبا
دوان پاکن چھو اندر دستِ ناپاک
بہارستان بخارستان ملہ وان
ستمگار اتیم ازار و بدکار
سرِ مسلم سر ہانی تن شان
یزیدس واتو خط از میرِ کوفہ
یزیدس شادی گرجاے در دل
گرفتارِ بلائے آخرت گو
پرت خط دپو یزیدن یم دوشی سر

یقین بر کلّ شیءٍ ہالک روز
خصوصاً حضرت سردارِ عالم
بعثمان غنی ہستند پر غم
علی و حضرت زہرا چہ ناشاد
بہ بر مرغان و ماہی بدریا
ہزار افسوس بر دنیاے غدّار
دِوان ابرار نی در دستِ اشرار
گلُن ترا وان پتھر چھوے بر سرِ خاک
چھو تا پستان تھاوان در زمستان
چھو اکثر روز و شب بر ظلم دوار
لدک شامس کرک دارس اویزان
بیہ رأس مبارک یم زہ تحفہ
تہ مازانس گہرم ماپای در گل
نہان و ہم عیان اندر زبان پیو
دمشقس منز اویزان کرکھہ بر در

خبر جاسوسی گر ابن زیادس پسر ہو را کہنت در شہر کوفس

بن مسلم چھو ازخور آروے ایشان
سنبل حلقہ ورتہ موی ایشان
امیرن دوی من پرورہ کتھاون
تمن کرہ فیلن پیش تہ سوی ون
فاضس نش تہ گرمت
شیخ [illegible]

اما من رو وجنک [illegible] چین تن
منادی بو زبلہ قاضی شریح وشتی [illegible]
ابن [illegible]

سپون گریبان ہتن کن یوونانی — سلامت کسو چھو در دنیای فانی
سپون پوشیدہ دینک آفتابہ — سپون بیخبر بزرگی چون سرابہ
چھونہ کانژ ابعالم جرغم و درد — سموک سارن گرا گرم وگرا سرد
فولی کیتناہ چمن گلزار عشرت — سپین پژمردہ تم از خارِ عسرت
دُنہ بوز وصاف بن بابہ تہند سو — دوان شعلہ ستارہ مار منذ آسو
چو خورشید جہان روشن سو پرنور — سُو گو لوُست زچشم مردمان دُور
بمعنے گوز دنیا سوے جنّت — بروی او منور روے جنت
شہادت نم لبون نہ یہ حق تعالے — صبر دِ بنو دران اجر اجر بلا
رتو یامت بہ بوزک گیہ بہوش — پتھر بی بیخبرگی زن ہری پوش
حبیبس منزیتہ ہتن ہم جا دربر — ژٹک ترا وک عمامہ وداز سر
پریشان گیسوان عنبرین بوُ — تولک فریاد و نالہ سانہ بابو
مسافرکس ژہنت ترا ورتہ گوک — روان تہ نالہ دیوان یا نہ کتہ گوک
توجک یلہ کریک تہ قاضی شرحن — دپوک جایا چھنہ کر یکن صرحین
چھہ کرفر ابن زیادن تہند بابت — منادی آ و آدی چھم مہ ہیبت
شہاہ چھوم اہل بیتن ہند محبت — مہ نش جاسوس وانتہ چھم مہ تہمت

سو گوم قافلن پتہ گیہ طالب
ہا مہ بیخبرہ سپاہی گیہ غائب
ہمک تم گوم سپین غلط شکستہ
ابہ کو تم لالان اہل بیتن
بچان وول سو یزخواہ آسو دپن
تمو زانوا ابن مسلم زہ فرزند

بکشن یاخلاص ازتہ مدد
بو پرازان تکلیفے چھوس گیہ و
ٹشتہ یا اتہ و میری تم کرم
پیران مسلم نام دو طفل بند
لکھون نامہ بزن یکن دو طفلان
دوکن تم علم سوزنی تم تنزنان
بیچی ابن مرجان ابکہ دربند

ته زندي بخدمت تو رسوزک	بجا آني بوتي بيت پٽاشه روز ک

آزاد کردن مشکور پسران را و گم شدن راه ايشان را

دپان راوي زه شهزاده بندان
محبت اهل بيتن هند سو مسرور
خوران تل پيوک زه جاپه تمني نين
غذا کهاون زه بارن ته سپين سير
ز زندان ئم کڈن يله پيوٹ غوغا
بره لاڳن به خاتم جهو نشانه
تمن ماوو يه خاتم وٹ سو ماوو
دعا مو فور پر مشکوار کردند
قد بران پٹ تن کر منو مقدر
تمس تن جوش دوشي يله گپه نيران
صبح فلته دوشي يم چون مه و مهر
خبر چها مارٹن بيه تم ستمگار
وجهوک خماستانا ماگه رادا

حواله بين کرک تن ز دل و جان
سپيون وارا سو صالح نام مشکور
ڈهس روک بخدمت کوئي شيرين
اداد وه گونه وارا شب سپيون زير
دڑن واجامتن انهه تا فلا بجا
برادر ميون جهوجا کي فلانه
مدين منز نهه سٹ واتناوو
از و رفتند رو بر ره نهادند
شهادت چون پدر کر متو متوز
گبک گم وت ته رانس آس فيران
بکو دک بڈونان آين بر در شهر
اذادن ته گهزوما اس گرفتار
بٹس پٹ ناگه رادس اک دو رختا

وچهون بر کين نه ترازون آفتا به
گهان زن آبي اندر ماتا يم
وچين صورت تنهنجي غرا به چشمن
ان چشم کرزاوار چشمن
بکار ايوان سوم کي کي چهي
نظر پامت مين ون کين پي تن
وچين تم عقده حيراني کي تن
درخشنده نه فرخنده زه اختم

بابِ ... ڪرن آزاد صحيح ... ٿين زياده ... سترون پڙهي ... مر ... ريب
بچي ... پيچ وانتن ... ٿين ... ڪياه ... بند احوال ... ٿين ... ار ...
نتن مشڪوٽ ... ڪوون ... خف ... آزار ... ريح ... ٿين ... ٿر ... نصحيح
ٿمن دون ... ٿم ... سر ... ويعن ... ڪري ... ويعن ... سيون ... ٿنڪار
ويعن ... زران ... شعر ... ڪو ... مشڪورني ٿيل ... ٿين ...
ويعن پي ... مشڪورني شاه ابرار

ديوڪ تمه جهوم مه جان و دل نوهي ڪن — گمز با بسته اندر گل توهي ڪن
ديوڪ تمه خاصه بي صاحبا جهم — محبت اهل بيتن هند نمش عنم
ديوڪ تمه تهنده مهر ڪسي دوان لاف — بظاهر جان وتن باطن جهونس صاف
ديوڪ تمه خوف تراو وغم برومه — بيو بامن ته غم همدم ڪرومه
ديوڪ تمه حب جانه ميون بوزو — ونان جهس بي دغا توه شاد روزو
انن باخود بخانه واتناون — نمس بانوي بينيم زه هاون
وني ڪياه دايه هنزه ڪيه صاحبه خوش — پرون شڪرا ڪه گو هم صاحبه خوش
دنون دائي ردائي سر سپين شاد — براۓ خوش خبر ڪر مڪ ته آزاد
پرهنه پاوسر سي درايه دوران — به غمخواري سه پيه درپاي ايشان
ڪران زاري بياري رٿنه دربر — دتن بوسه تمن برروي وبرسر
ڪران مادر به ڪنيز بهر اولاد — بجا آنون ته ساروا سه دلشاد
بدايه گفت شوم را برين راز — گهي آگه نسازي باش دمساز
سرس لايق جهونه بالڪل سوهر ڪن — براه ڪج پڪان دز جهسنه دت سز

ديوتي ... ته مارت شاه ابرار
بدرنمي تاژه مارت ... جهم
رضاي ... محمد مصطفى جهم
شفاعت ... امير ازين جفا جهم
هزاران جان من باداثارش
زه جهوڪ محروم از ديدار وبارش

به بوزن ڪياه وني ڪر ... ڪنڙ ڪن
جلادس بدهنا ... پونه جل پيڪ
يه ساون ... عقابين ته مشڪور
اول ... تازيانه بار ... پور
پس اگه سر ... زي ... جلادن
دنون ... تازيانه ضرب برتن
دراول ... ساروپيرون ... تم

شهادت يافتن مشڪور به سبب آزاد ڪردن پسران امام مسلم رض

تيهه پاڻهن به باوان جهور اوۓ — يله مشڪورني تم اتهه تراوي

وڌنگ تني پام ... ته ... ڪرون ته
پيون خاموش پس ... ڪرون ته
بنس اهل بيتن ... مه طقادم
بحارم ... زيائي ... بيونه نخ
پيماۓ ابنان ... يعم مرون جهوم
دون ... بله خداوند ... مه
خدايا صبر دم ... وبله ... بخشوم

پس انگہ چشمہ موژرن نہ کرن وا
دپوک ابن زیادن ینہ یولش
بن حارث عمرو ٹھہ کرنہ آزاد
مرا از حوض کوثر آب دادند
بجنت جاے آن مشکو رباد
بوین صد مرحبا صد مرحبا لش
غلام احمد بر وحشی ویں دعا پر
بتہن نیکین ہندوے تھاون محبت
بیان کرون عیان حب آن رب
حسہ و بہ ان بو بامنت جہون سرانے

منگوک تامت بتی اک تر لشیہ داما
بجائی شربت آب سر ہیو تش
بخانہ نیوہی تنہ دیدہ بکشاد
ونت ائی جان دتون تم آس خورسند
گلستان گورا و پر نور باد
بدہ دیدار خو دژی یار باتش
بجان و دل تتن پٹ فانحا پر
پچھو باعث بر دخول باغ جنت
کہ داد آن جاے دون طفلن یتیمن
مہ دیدہ اشکباری جہم گرانی

دربیان شفقت آن زن بر اولاد امام مسلم رضی اللہ عنہ

دپان راوی سہ زن کیا صادقہ ایس
زہ بارن بلہ ژانن جایہ اندر
بشادی کالیجن ساون بہ بستر
شنگت تم درایہ بنہ جایہ بیٹھے

بر اولادنی در حب ثقہ آیس
وتہر نک فرش خوش بر جا بہتر
کرن تمنی نوازش ہمچو مادر
تمی سختی تہنزی مایہ ڈبیٹھے

بدست دشمنان دین گوتہ انصاف
کشن کرے کشن دین بہر دینا
پچھو اولی تتن جھوتا خوش یا نہ مو

ویان اسن حسن نیمن کرمہ جعن نیمن جور
سرمیر سنہ حچہ سرمیر نیمن سلام ریبر
سمت اندر فرامن منن ہند واہ آ سرکیاہ
م فتنہ غریب وبنو منن سرو سرعرشس لرزان
نب زالہ مظلو نبوی سرہ سرنہ جن وانسان
چکہ نیمن جمر نیمن بین واسمان وعروہ اسوبن

سو حارث ابن عروہ سوبن
دیون نس کرز وچھ خیمکرون بخت
سیون وارن سوحارن نختن نارس
زولدون سوی نارہ داس

مسلم گولد ان مام مسلم
شہادت یافتن لیسران و
زدوست حارث بد بخت
شفقت کرون زن وی برنہا

شہ لولاک بابس گو یہ باونت
نظر کر بابنی اسہ تہ دپون تس
لوکٹ دپونس برابری یہ ہٹوم
کرت تہف رود گردن کاکس تم
دیوس تم زانگوزالن ہکنہ و تہ تھے
اندر زاو زنگوزالت تہف گگردن
گران آسن واہ بابو واہ بابو
پرزوک تم حارثن کم چھو دیگ تس
ددوک دل تہ دوکو ارا تلوکن زار
سیون زن رادپون ون کسو چھوگربان
مہ زہنڈ مو واریا موم ستو گور
کرت سرخم زہ صاحب رود بن کر
بہ بیرحمی طبانچہ برگل روے
باآن موئ مبارک لبستہ کرتم
دتون قفلا برس تہ دراو بیرون

میانِ ظالمان شور کیا زہ ترزا وٹ
پکہ واتن مہ نش اندر بہشتس
مہ ویلہ چھوم تھے پاٹھے مہ ڈیوم
تہون تم رود باہ بوت لوتہس تم
سوحارث پانہ وتہ زن گیہ سنہ تھے
کرت ڈیٹھن لوکتِ جورانہ مردن
کرت سانہ دلن گو کہو کیا بابو
بن مسلم نہ خوشدل گو سوناکس
سوحارث سوی آنزن نندرہ ... آبعد
یہ بوزت گوزنانہ سینہ بریان
یہ مازانوم صدف میوکھے چھو پرزر
یہ تم سنگین دلن نامت تمن ورزے
تمن لاین تہ آسوک عنبرین مو
زہ گلدستہ سٹھاہ دل خستہ کرتم
کہون تل تس پرن آتشن ہرن خون

سیون شب دور صبح گو زگوفاش
سوحارث بونہ نس دلچھن اچھن گاش
بیاہ دل بوچھن تیغ و شمشیر
کرن بروہنہ بروہنہ روانہ ماہ خورشید
تمن بروہنہ بروہنہ یکن لام روان
کہ مر یکبار سہماو پتو آسون
از ان روبرو ہنہ تراون طمزہ بار
ت منن ظم اس بارن

بصحرا انتمس گران
وی کیاہ زن میں باری گران آس
زدیرہ خون دلن گو تاہ ہر ان آس
نہ وقت گران از تیغو ونیم
زالاٹی اوس دل تہ آسو ونیم
الٰہی ان آس دور آسک یہ لارن
یتیم یار طفلان تب ب قرات آن

ژہ ار ملکس تم دیوس تم مالا زون حالک تس
دیون وانہ بوز کرنہ اپنچین کار
ژہ تی ترا ووت نہ بزرگن کھی آر
مہ وچھوت چھوم نہ سرحم وچھاو
پتہ دینی کر سبحان اللہ ازو
غلامس سرژون زاران تیغ ازن
پہ بوزت تیغ تحاران ابن عزون
چھا کہنہ چھوی نہ وارا چھو کڈتم
زادر چھوم پہ چھوتو شیر یا م

غلاماہ خانہ زادہ حارش آسوُ
تمس دِژ حارش شمشیر دردست
رٹت کرتل دِیوُی آغنس غلامَن
رلکہ ژارن غلامس گژ زہ کرتے
غلامَن دیوسہ برکشتن مہ طاقت
دیوس تم حارش ید مارہ ہگنہ
غلامن دیوسہ مارت برو نبٹ زین سیف
ڈژن تھف موی سرر لوتم غلامسر
پتھر پیونہ دیون مارن بواز تیغ
کرون تم زور تیغ ازکف غلامس
کڈن لاین ہتس خواجہ جنبش
غلامس تیغہ تمسنز ژہن دِ جھین نر
یمن دون پانوانی سخت ہراس
پخو تمسند غلامس تھف کرن دود
دیون مالس دِلس تہ بد دِلس تم

بابنش ووده بوُیُ سوی تی گوبر
نومن دون سرژہ تل زتن گرکت
چھوکسو سیو خون ہاری بیگناہن
یہ دیومی بوزون این وآن چھیٔ
چھونہ چھوم می حیا ایوان زحضرت
نولی سربوژہ ید خون ہازکنہ
زدنیا نک پتو افسوس تہ حیف
غلامن تھف دژس رشیں تمامس
کرن شمس وقمر روشن ازین میغ
نین تس تیغ آس اندر نیامس
سپر تم بروتھہ رٹ گوحملہ ژس دِ
بچیپ نالس غلامن تھف تمس کرِ
تنوی آتش گیں سوی بایر آیں
الون سو پت کڈت تہ گوسو خوشنود
سیاہ رویس تہ بدآب وگلس تم

زنانہ پیش حاکم دیوسہ نک تم
گکر شی مطلب ژہ حاصل تس ژہ دِکم
دیوس تم گو فتن اندر جھک بود
تمی ین ین تمی صنع گژہم کار

ووان شہزادہ چھون دل مہربانی
دیوک تس کرِ تمیمن ... غریبن
سر کتیمن تہ ... جنبتن
چھ سر خسین تم ... سرس
... بوزی ... ماران سہ ک
تہ کہ بوزی بو ون ماران سرس
دیوس تم توہ بو ... شہار ک
گو ... تمین ... ماران شہزین

کمینہ ... نصف چھوں ... خدا زین ... ماران ...
... تیغ ... لا ابن ... ماران ...
... نصف ... ماران ...

ابن زیاد و برو ے حاکم روان کردن سر شہیدان

سپ آنگه ناسران سر بهاے ایشان
لدن در تو بره زینب اویزان
روانه گو به پتی ابن مرجان
ثمه نش واتو قاپیر آسو دیوان
وقت ثمه پرچ نش تو بره برو اندر
بعون نش ابن زیادن بهمن برابر
تیرته یوس ابن زیادن کیاه ونتاندر
ونتن انوی دیون نش دشمن سر
کتن سر طشته اندر

تولُن فریاد تهُند و تهنس نه طاقت — سو حارث سنگدل نه بدلیاقت
یتیمن نش به تندی آو لاران — تمو دپوهس به پیش ابن مرجان
زندی نته منته دنه ابذا و محنت — دپوک تم مال ادم چهنه کانه کت
دپوک تس دو شون اسه گیسوان کاس — به کاسِت کنه ژهی را اُنته کر بابر
دپوک تس رحم کر دپونک دلِ من — چهو خالی رحمه نش آبو گل من
دپوک تس تراو کره هوا ئس طهارت — برائے یک زِ۲ ه پره هوا ئس دو رکعت
دپوک تس تراو دِ مهو سجده تس کن — چهوئِس کن توره دپونک چهنه بوزان
دپوک تس یُوت کوتاه چهی عداوت — یتیمن هنزه بوزان چهوکنه اکت
دپوس اک صاحبن بروِنه کرمه کُشته — برادر ڈیشهن نه کشته گشته
محمد زٹهو برادر سر تولُن تس — تن پاکش زهنون آب فرات
برادر خورد ابراهیم تس ناو — توجن وٹهه تولنه آن سر چارس آو
تهون تس یُوت بو تهس فوٹ ڈٹهن ہٹ — مه کر تعجیل وُن بولاره ژهی پت
سو سر هتو حارثن تس کرنه تس سر — جدا از تن دژن تن آبس اندر
خروشِ ولوله در آسمان پیو — زمین وہم زمان ماتم زده گو

برُدن حارث سرہاے مبارک پسران امام مسلم پیش ابن زیاد و غضب نمودن

سر بهیه چهیت تمبر
حکم سپد چهیت و چهنه
مه نش چهنوته ایشان چهون باوه نور
وچهن روی وہاے ایشان چهون مثل اوف
وچهن گیسوی ان چهون سر بهند پیر
وچهن ابن زیادن سر ایران مسلم
و دیون جیر سر حیرت
سهناه وود حاضر
روان انش گو سهه ابن زیادس
ترتنس کنه دیون درخانه خود
گندم زاری مه کر ہم بجد وعد
من پر رحم می کر تن دراه کرم نه
بحر خون ریختن چیزاه کروم نه
مه در آب فرات آن جسم ایشان
فکندم فتنش کرمک بر لب آن
دپوس ابن زیادن ما لیعت
زن حق زه پیر اخوف گویت
بروی موسات ان چهون ناه غم
آنه کهه انصاف گویته جهنگ ژه بهرت
هاهنز نکهمنت مرشامس من نامی
دپوس تم زنده انه نی خوز عامی

زه اندر دون گرن دون هتر ازدون
کرت کنشمه جفا بر مشکین بن
بخاری دینگ و تنگ زه دامن
روحت دل تیره ظلمت چیره دامن
پون تی تشوم بس لے نابکاره
کرین ستم زاده بے تقصیر پاره
برین عمر و پسر پاره کرن زنی
منع امی مدر کهون نحی زنی

نظر کرین گروت ناحق زه خونتا
درین صورت نه وین دراری نه دیتا
مقاتلني پون بله گو سو بوار
مرتزاوم بودمی زه شاس بیتار
دپوس نم عالم دولت زه رسمی
بوکرتزاوت اگر بجنگ زه پنی تی می

دپوس نم کیبازه تهاوت نه بجاے
ندمین کن نظر کرا ابن زیادن
حضوری بوسو خاص ابن مرجان
همانجائیکه کرمنت کشته نم چهین
واین سرها ببر در آب افکن
مقاتل شاد دل گو کڈنه بیرون
قسم هاون اگر می پادشاهی
سٹهاه خوش جهوس مهار دپونه کشتن
برهنه سر کڈوک بازار کوفه
لوکن هاوان تم سرهاے انور
یمن پهز آس تم تس لهز چهکانی
مقاتل واتو باقاتل به مقتل
گمرخته جوانا کشته کرمتو
سوه زن نوحه کران سهزانی پٹ
مقاتلني پزروس کیاه جهک پمر شخته

خبرونه هک مه انه هک هایه ژمائی
مقاتل بو محب اهل بیتن
دپون تس وتهه کرن ابن کشته از در
تتوی نت تیهو گهرے خوش تتهو سزا در سر
تتی بینه نزاو نک آبس اندر تن
انهس تس تهف کرت نه دل پر از جوان
بن مرجان بخشم جهمنه شادی
کرک تس بستگی پت آن کن دو دستن
ز لعنت ها تمس لایان توفه
وتهان از مردمان بس شورنه شر
سرو وبس تیهے پاڑهے پکانی
زنانا بیمز برخاک از ذل
غلامس پاره کرمتو خون هرمتو
تمن سرو سهی آزادنی پٹ
دپوس نمه جهین ن ابن مرد بد بخت

بورجا کرکری جهون کن زه رحیم
بوباران بزین غنی سینی مرا چهیر
امید اجر اعظم از خدا چهیر
ونتی سی از قرب یون وتهه شتو در مر
ونتنه ولی هندس زیس تس
نظر شنزه کربیس بجوش بجر سیب
بیس کرت کربیس نوجی یان دارت
دنون ادرجون ایشان پشتن جان بهارت
دوین تن منسدون تن انهه سوی ایس اخف ثمر
سه هنر تن بعون پمن ایس اپس تن هاے مج
سهان ح ب ومست دیه آن تن بعون تن
سرهست وونس ایه سپه پسن ابن ابن ب
سیون جه پسن نه دون ابن ابن ج خدو
ونتنه تعنی تهمه پین دو بن ابن دن زب
وسنگی از ها ندی ن تم ازان دون باب

دیان یا رب بنی خوبیه شیخ چهوی
بتنوی کی نه شنید مدفون کرد سوی
هان جامد را زجون کرکه مدفون
به آزی رحمت حق یا د منصورن آرس
هوادار ان ابل بیت بیر پتر وه یم جرحن
[illegible] و یا شمر [illegible] خاص رحمان
[illegible] بهم [illegible] تشفیع یا رب ارشیان
شفاعت از [illegible] ان مهر حسین یاد
دیر از حب [illegible] یا د اخین یاد

روایت بیاک آمر کر کهه مدفون	بران ساحل کشیده ناب بیرون
زیارت گه برائے زایران کرد	قبورشان دلیل حایران کرد
غلام احمد تزه نصرت حق تعالے	عطا کرنی بیا بر قتل اعدا

کشته شدن حارث بدبخت از دست مقاتل رحمه الله

غلامانزا بفرمود آن مقاتل	ژتک اول دو دست آن سیه دل
دو پایش هم دو گوشش قطع کردند	پس انگه هر دو چشم او بکندند
کرت یئی بعد ازان کرمس شکم چاک	تت اندر بتهاو مس اعضائے ناپاک
ژهنوک آبن اندر چوبس گندت سوے	سیون لحظانه ژهون آبن کڈ سوے
زخود آبن تره باره کر سو مردود	کهنوک چا ها ژهنوک سوے اندران زود
کنو سیتی مزه سیتی بروک سوی	سو مردارا هیو پنهان کروک سوے
زمین اله ریو بر تراوت هنون سوے	تره باره لوکنی هاوت دتون سوے
نه بجرن نه نه برن رٹو سو دربر	ژتت هیرم انوک تت کر کهه ابنر
تہ زنو هیک هیک تو خرما کلن ژٹو	تت اندر نار دت تراوک تم رٹو
سو گالت نها و زالت تراو نارن	پیون تس سو رجهکرو ک نیو ته واون
علام وابن آن زن آس بهتر	دشی تن لد کهه دون تا بو تن اندر

چنین یا د اخین یا د اخین [illegible]
صحبن سن محبت [illegible] من
بن ان دین و ایمان جهوی یش زین عرق
میان [illegible] مهر حق [illegible]
بودن از لطف حق ازیں [illegible] خدا این
علام احمد کری یاری [illegible]
نقاره احمد کوی جهک سو نه وان
بصد [illegible] و [illegible]
برین فتح و ظفر الحمد لله
علام [illegible] کشته بد خواه
سیون خم [illegible] بر فتح و نصرت
بجان و دل ژه [illegible] شکر و ثنا ات
در اختتام این کتاب تواریخ آن [illegible]
بحمد الله به نامه اند و اقوم
به عیش و یاد دل خورسند و اقوم
شا و زنی [illegible] الی [illegible]
[illegible] تمام نامه [illegible]
کرد و م از روضه الشهدا میر این بار
ادا [illegible] مسلم [illegible]
وزن شاه حسین [illegible] کهه [illegible]
دران میدان هر [illegible]
زوانانی از ان [illegible]
[illegible] نقصه [illegible] کهه [illegible]

مناجات بجناب غفار الذنوب والخطیات

الٰهی پاس آن سردار عالم
باصحاب بوی واحباب وآلم
الٰهی پاس آن صدیق اکبر
عمر وعثمان وحیدر
الٰهی پاس آن زہرا و حسنین
بپاس ... نور عینین
الٰهی پاس آن اولاد حسنین
بی پاکہ سنظم چھٔ تم ماہ ہُدا شاہ کونین
الٰهی پاس آن بیس نادم
بفرزندان او بخشوم جرایم
الٰهی طاقت نارم نزارد
سبک کن طاقت بارم نزارد

نہ بانی زانہ اللہ کیاہ بناج چھوم
زحالِ کربلا کرب وبلا چھوم
غرض آسوم وتن بو فارسی این
اشارہ کر تموِی کاشرس کنُ
ات اندر فرصتاہ آسمنہ آسان
یت اندر بُد رحم کرتم رحیمن
بروز جمعہ شد آغاز وانجام
ژُلتس چھوم ختم می نصفہ رِلتس گو
تریم بلوت وہم ماہِ صفر آس
پئے تاریخ ایماءئی مرا شد
نزا تازہ شدای دانای اسرار
زہی ہی بیاک تاریخا دلن ونُ
شمار بیت ہشتصد نوز دہ یاد
ہمہ این شعرِ من مقبول بادا
غلام احمد بگو الحمد للہ

مِہ حالِ کربلا جیر اانان چھوم
مِہ باللہ از ولا غمگین دلا چھوم
زکم فھی سٹھاہ ڈیٹھم مِہ غمگین
بدا نا لئی بمین نادان شرس کنُ
بہ مشکل ذات باکن کرمہ آسان
بومُ چھوس مُرزدُ دربزم کرمین
زسیّد سیّد الایام رات نام
عرق سار وی بغم یکسان زتس گو
شکر ڈیٹھوم مہ فارغ از زہر گوز

اگر دانی تو آن تازہ نزا شد
ہزار وسہ صد وہجدہ تو بشمار

شہادت نامہ مسلم بن عقیلن
بکن جز ختم وعجزی ات یہ تعداد
دلم با آرزو موصول بادا
مراد دل بجو الحمد للہ

الٰهی جرم نوس بیس بار مہ نزارد
گرنہ سکار مہ نزارد
عفو بمن ضرس کربلا دور
سر کربلا تی علی نور
شاہ بمن نور عنت
بدا نیم رحم چھوم مرا
گناہ من مند یو ب رحمت
سیلاب

دوت نمر کی مہ ... مند انبار
زنا بار کی عصیان ارج چھیر سہ بب بار آلود
بطوفان کرم چھیم سمیت بجب شمر چھپ ود
یمن بہ مہرمی بار کس پار وکنبب ثبت ...
سرترہ غلام احمد بنثب عطا آسا ثبت بار وادم
بار بجنب ودر مسنین کی ... ارزو چھیم

جمیع مومنین ...

تمت الکتاب بعون الملک الوہاب

